

Vztah Vojtěcha Hynaise s Josefem Václavem Myslbekem je krásnou ukázkou ryzího přátelství a naprosté profesní kolegiálnosti. Předcházející řádky jsou důkazem, jaký důraz mezi umělci byl na tyto hodnoty kladen v pomalu končícím 19. století. Unikátně dochovaná korespondence je k těmto dějům, jakož i k jejich celkovým životním osudům neocenitelným pramenem. Nic na tom nemění ani fakt, že se ukázala být ne zcela kompletní. Pokud bych mohl stručně shrnout její přínos pro eventuální další bádání, vyzdvihl bych nejspíše dva momenty.

Především se dostalo zveřejnění materiálu let 1890 – 1900, který je v porovnání s osmdesátými léty z několika důvodů cennější. Je totiž zatím prakticky neznámý a tím také zůstal dosud netknut „rukou editorovou“ (již bylo zmíněno, že také František Žákavec se tomuto časovému období vyhnul). Zmíněné desetiletí Hynaisova a Myslbekova života můžeme bez obav nazvat vrcholným. Je tedy samozřejmě bohaté na další významné události, jejichž souvislosti tento pramen může pomoci odkrýt. Také přesvědčivě poukazuje na ten fakt, že v úvodu zmiňované „železné přátelství“ obou špičkových umělců doznávalo postupných změn. Ostatně absenci zveřejnění pramenů těchto let pociťuje namnoze i odborná veřejnost. Druhým významným faktem je to, že také tato část (stejně tak jako celý soubor) se nachází v současnosti v soukromém vlastnictví a tudíž zpřístupnění originálů veřejnosti je do budoucna jen málo pravděpodobné.